

Bir Yurttaş Nasıl Yetiştir?

İçeriği Yazan: [Sevda EĞER](#) [1] Zaman: Per, 04/09/2008 - 09:43

Yazar: Sevda EĞER

Gün gördük; soranımız olursa yaşlandığımızda bir vakit...

Tatillerde köyümüze giderdik. Kurtuluş Savaşı gazisi dedemizin “lüküs” ışığında anlattığı,

masal sanıp dinlediğimiz muharebe hatıraları ve büyük annemizin gururla ıslanan yanakları akşamlarımızı zaman tünellerinde gezdirirken; bir yandan kurşunlar sekerdi baş ucumuzdan, geceleri... Ne güzel görünürlerdi mevzilendiğimiz evlerin camlarından! Yıldız zanneder; dilekler tutardık gökte yananlara. Biri benim olurdu, biri senin...

Sabahın ışıklarında gelen davetsiz misafirler, asker ağabeylerdi. “Korkma, küçük kız; bir şey alıp gideceğiz” derlerdi ve giderlerdi; yanlarında köyün çocuk ve gençleri.

Böyle zamanlarda, hava karardımı evler de kararır. Elektriğin zaten reva görülmediği köyümde, sokağa çıkmakla beraber, kumandan uygun görene kadar gaz lambası dahi yasaktı.

Ve okul gördük; soranımız olursa yaşlandığımızda bir vakit...

Arkalarda saf tutardık, merasim günleri. Uzunlarını önler, bir de yeni önlüklülerin... Her tarih dersinde, Arapça bir şeyler söylerdi, eski imam tarihçi. Her şey besmeleyle başlamalıydı, kuralına uygun, İslami. Kızlar ya örmeliydi ya da kulak hizasından kesmeliydi saçlarını. Sense üç numaraya talim... Beklemekteydi çünkü her zamanki yerinde muavin. Görev aşkı, başka şeye benzemezdi. Otoritenin, erkin silahları; cetvel ve makas kuşanmış, dersini vermeyi beklemekteydi ki dersini verirken yerlere düşmeden rüzgara savrulan, delikanlılık gururundan başka bir şey değildi.

<?xml:namespace prefix = o />

Bayramlar gördük; soranımız olursa yaşlandığımızda bir vakit...

Taze emek kokardı bayramlıklarımız; kıyamazdık, giyemezdik. Kaliteli ikramlar, kıymetli konuklar içindi. Ucuz cam şekerlerse mahalle çocuklarının nasibi. Komşulardan toplanan bir poşet dolusu ganimet yetmezmiş gibi, biriken harçlıklar da şekerlemelere giderdi. Öyle ya, para harcanacak başka neresi vardı ki! Oyun salonu mu? İnternet kafe mi? Onlar da neydi?

Üniversite gördük; soranımız olursa yaşlandığımızda bir vakit...

Kavganın neden çıktığını parçalanmış sıralar, dağılmış suratlar; alınmış uzaklaştırmalar, tasdiknamelerden ve o bitmeyen kavgalardan sonra sorgulamak; elbette kötü bir sıralama hatasıydı ve daha kötüsü de vardı! Ne sosyal demokrat, ne sosyal faşist; kocaman birer sosyal ergendik biz, birey olduğumuzu kanıtlamanın yolunun protestodan ibaret olduğunu sanan.

Karşımızda bağırıp çağırdığımız hocalar, siyasiler, partizanlar, muhtemelen bizden daha beter koşullarda okumaya gelen ateşli muhalifler; belki de anne ve babalarımızın ikameleriydi. Yaşı geçkin otoriter ablamız yahut despot ağabeyimize bir başkaldırıydı aslında; düzenden çok!

Ki aslında iyi çocuklar, güzel gençlerdik biz...

Gidiş yollarından puan alamasak bile, kayda değer hedeflerimiz vardı. Mustafa Kemal'in ilkelerine aykırı düşen uygulamalar olmasın istedik. Tam bağımsızlığımızdan ve kanla başla kazanılmış değerlerimizden ödün verilmesin, dedik! Adaletsizliklere, çifte standarda karşı geldik. Kimseye zararımız yoktu, olmadı; kendi kırılan kafamız ve girilemeyen sınavlar yüzünden birkaç bahar dönemi ertelediğimiz hayatlarımızdan başka.

Ve her şeye rağmen yitirmedik umudumuzu...

Sonsuz sınavlara, mülakatlara girdik; kazanmak için kaybettiğimiz zamanı. Eğitimimizin yakınından bile geçmiyordu, başımızı zor bela soktuğumuz iş kapısı. Aldığımız ücret gibi, tüm hayatımız da asgariye bağlanmıştı. Merhametli, aslında en haksız çıktığı tartışmalarımızda bile herkesten daha haklı olan benim babamın yerini, artık paranın babası almıştı.

Ağlaya ağlaya, kendi ellerimizle vermeyi gördük; alın terimizle ıslak ekmeğimizi. İtmeyi gördük sebepsiz; seilmeyi de, tabi dokunacaksa bir menfaatimiz.

Bütün bunlar olurken, yurttaşlık tabii, aynı zamanda!

Yurttaş ki rüştünü ispat etmiş. Metotlar yüz seksen derece dönüş yaparken, amaçlarda en ufak bir sapma olmadan; ne badirelerden geçerek günümüze kadar gelebilmiş...

Demokratik haklarını koruyacak, Mustafa Kemal'in mirasına sahip çıkacak, her an vatani kollayacak olgunlukta; kadın ve erkek, her an asker yurttaş...

İcabında politikacı; belki gelecekte reisicumhur çıkacak yurttaş...

Rüşvete, yolsuzluklara "dur" diyecek!..

ABD, AB, BOP ve Arap uşaklıklarına "dur" diyecek!..

Sömürücü din istismarcılarına, arazi akbabalarına "dur" diyecek; meydan vermeyecek!..

Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı evlatlar yetiştirecek!..

Olanlara, kişisel menfaatleri uğruna göz yummayacak yurttaşlar olduk biz, her şeye rağmen; soran olursa yaşlandığımız bir vakit...

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

eline, kalemine,yüreğine

İçeriği Yazan: güneş bakır(Doğrulanmamış) Zaman: Per, 04/09/2008 - 12:09

eline, kalemine,yüreğine sağlık.

- [Toplumsal](#) [3]

Kaynak URL (02/05/2024 - 06:43 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/bir-yurttas-nasil-yetisir>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/sevda-eger>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>